

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 9 grudnia 2021 r.

DIH-3.707.94.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/86/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 i ust. 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.216.ZSE.12.2021.DB) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 14 października 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.141.2021), na mocy której przedsiębiorcy Pani Katarzynie Harasim prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą: Katarzyna Harasim KASAND z siedzibą w Łosicach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 16 do 19 sierpnia 2021 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (zwanej dalej: „*Mazowieckim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienie nr DS. 138/2021 z dnia 16 sierpnia 2021 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie ... w Łosicach, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej: „*stroną*” bądź „*stroną postępowania*”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”) nie zawiadomiono przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrola została przeprowadzona na podstawie stosowanych bezpośrednio przepisów prawa Unii Europejskiej.

W toku kontroli ustalono, że strona udostępniała na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny. W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z **art. 37 ust. 4** ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), (zwanej dalej: „*ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym*” bądź „*ustawą o zużytym sprzęcie*”), **nie umieścił w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży, informacji o tym że:**

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca **nie wywiesił informacji**, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza **art. 39 pkt 2** ww. ustawy.

Jednocześnie, w dniu kontroli, tj. 16 sierpnia 2021 r. strona złożyła pisemną informację, w której podała, że powierzchnia sklepu który prowadzi wynosi 50 m². Poinformowała przy tym, że: nieodpłatnie przyjmuje zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedany; nie dostarcza zakupionego drobnego sprzętu nabywcom, jak również nie prowadzi sprzedaży internetowej sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Przedsiębiorca w toku kontroli podjął działania naprawcze i uwidoczniał informacje wymagane przepisami ustawy o zużytym sprzęcie, tj. w dniu 17 sierpnia 2021 r. przesłał drogą elektroniczną fotografię uwidocznioną w sklepie informacji wynikającej z przepisów ustawy o zużytym sprzęcie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 §1 i §4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) (zwanej dalej: „*Kpa*”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem (nr PO.216.ZSE.12.2021.DB) z dnia 16 września 2021 r., poinformował stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit c) ww. ustawy za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 10 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 21 września 2021 r.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z dnia 30 września 2021 r. (data wpływu do organu pierwszej instancji: 4 października 2021 r.) zawarła wyjaśnienia w związku z otrzymanym zawiadomieniem o wszczęciu postępowania. Do dokumentacji dołączyła karty 4 informacyjne leczenia szpitalnego oraz orzeczenie o niepełnosprawności. W niniejszym piśmie organ pierwszej instancji stwierdził brak formalny w postaci braku własnoręcznego podpisu osoby upoważnionej. Strona uzupełniła braki w ww. piśmie, a następnie przekazała je do organu drogą elektroniczną. W treści pisma przedsiębiorca podkreślił, że jeszcze przed zakończeniem kontroli wykonał obowiązki wskazane w art. 37 ust. 4 oraz 39 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie. Podniósł, że informacje o których mowa w przepisach o zużytym sprzęcie w każdym przypadku były podawane ustnie klientom przez sprzedawcę (pracownika sklepu), a klienci w każdym przypadku wiedzieli że sklep w Łosicach przyjmuje zużyty sprzęt. Zdaniem strony jedynym przewinieniem jakiego dopuściła się był „*brak informacji w formie pisemnej kartki*”. Przedsiębiorca dodał, że tekst jednolity ustawy o zużytym sprzęcie został opublikowany w trakcie trwającej pandemii, co miało oczywisty wpływ na możliwość zapoznania się przez niego z treścią tego aktu prawnego oraz wpływ na wykonanie wszystkich wynikających z niego obowiązków. Dodatkowo, w piśmie tym strona wniosła o dopuszczenie dowodów z załączonej dokumentacji medycznej z leczenia w postaci wypisów ze szpitala z okresu grudzień 2019 r. - grudzień 2020 r. na okoliczność złego stanu zdrowia, przebytego zachorowania na COVID, odbytych zabiegów operacyjnych (wstawienia neurostymulatora), ze wskazaniem na niepełnosprawność. Strona nadmieniła, iż jej zdaniem nie ponosi winy w niedopełnieniu obowiązków, a ponadto organ kontrolujący ani organ który wszczął postępowanie nie wykazał by doszło do naruszenia czyjegoś interesu, mienia zdrowia, życia lub środowiska naturalnego oraz sam brak kartki nie spowodował żadnego z tych następstw. Przedstawiając powyższe argumenty strona zawnioskowała o odstąpieniu od ukarania jej i umorzenie postępowania.

W dniu 14 października 2021 r. Mazowiecki WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 i ust. 5 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (nr PO.216.ZSE.12.2021.DB), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużyтым sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 18 października 2021 r.

Postanowieniem (nr PO.12.OM.1..2021.DB) z dnia 5 listopada 2021 r. Mazowiecki WIIH sprostował omyłkę pisarską zawartą w decyzji z dnia 14 października 2021 r. (nr PO.2016.ZSE.12.2021.DB), spowodowaną błędnym wskazaniem delegatury Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie (w decyzji podano, iż inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie Delegatura w Ostrołęce, a poprawny zapis zgodnie ze stanem faktycznym winien brzmieć: Delegatura w Siedlcach).

W dniu 8 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu (w piśmie z dnia 29 października 2021 r.; data wpływu do organu pierwszej instancji: 2 listopada 2021 r.) wniosła o uchylenie decyzji w całości w związku z błędami formalnymi w decyzji, informacjami niezgodnymi ze stanem faktycznym, protokołem kontroli z dnia 16 sierpnia 2021 r. (nr akt kontroli DS.8361.141.2021) oraz wskazała na znikomą szkodliwość popełnionego przez nią czynu. Oświadczyła, że nigdy nie była kontrolowana przez Delegaturę w Ostrołęce, jak wskazano w treści decyzji. W złożonym odwołaniu strona zakwestionowała zapisy zawarte w uzasadnieniu decyzji na stronie pierwszej (podpunkty 1-3) dotyczące stwierdzonego niewykonania przez nią obowiązków informacyjnych. Stwierdziła przy tym również, że podpunkt 2 oraz 3 uzasadnienia decyzji nie dotyczą jej działalności. Utrzymywała, że spełniła najistotniejszy wymóg ustawy o gospodarowaniu zużyтым sprzętem, tj. odbiera nieodpłatnie zużyty sprzęt.

Pismem z dnia 23 listopada 2021 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Mazowieckiego WIIH (nr PO.216.ZSE.12.2021.DB) z dnia 14 października 2021 r. (nr akt kontroli: DS.8361.141.2021) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dodatkowych dowodów i materiałów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;

- b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużyтым sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdził, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowieckiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużyтым sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużyтым sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym, działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania w piśmie odwoławczym wniosła o uchylenie decyzji w całości ze względu na błędy formalne decyzji niezgodne z protokołem kontroli z dnia 16 sierpnia 2021 r. oraz znikomą szkodliwość popełnionego czynu. Poinformowała również, że nigdy nie była kontrolowana przez Delegaturę w Ostrołęce, jak wskazano w treści decyzji. Podniosła, że w decyzji podano nieprawdziwą informację, a mianowicie: „*W toku kontroli w należącym do przedsiębiorcy sklepie ... w Łosicach stwierdzono niewykonanie przez dystrybutora sprzętu obowiązków informacyjnych, tj. Brak podania informacji o nieodpłatnym odbiorze*

zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt sprzedawany”, która stoi (jej zdaniem) w opozycji do treści zawartych w protokole kontroli z dnia 16 sierpnia 2021 r. (karta nr 1 odwrot), tzn.: „W sklepie przy zakupie nowego sprzętu elektrycznego i elektronicznego konsument może pozostawić zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstwa domowego o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje, co sprzęt zakupiony. W punkcie sprzedaży przedsiębiorca zużyty sprzęt odbiera bezpłatnie. Powyższe jest zgodne z art. 37 ust. 1 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.” Ponadto, strona zacytowała zapis zawarty w podpunkcie drugim uzasadnienia decyzji (str. 1) wskazując przy tym, że nie dotyczy on działalności jej firmy, ponieważ nie prowadzi dostaw towaru do klienta, co wynika z protokołu kontroli. Zatem brak informacji (tu cyt.: „Brak podania informacji o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt dostarczony”) według niej nie może wprowadzać konsumentów w błąd co do sposobu gospodarowania zużytym sprzętem. Dodała również, że trzeci podpunkt uzasadnienia decyzji (tu cyt.: „Brak podania informacji o nieodpłatnym przyjęciu w jednostce handlu detalicznego lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych przez dystrybutora prowadzącego tę jednostkę handlu o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 punkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych”) nie dotyczy bezpośrednio prowadzonej przez nią działalności, gdyż powierzchnia sklepu który prowadzi wynosi 50m². Zatem, brak powyższej informacji również nie może wprowadzać klientów w błąd co do gospodarowania zużytym sprzętem. Odwołująca nadmieniła, że ma świadomość iż spoczywa na niej obowiązek informacyjny, jednak pomimo tego nie zgadza się z oceną szkodliwości przedstawioną na stronie 6 decyzji, tj.: „Niespełnienie przez przedsiębiorcę ww. obowiązków informacyjnych utrudnia konsumentom zapoznanie się z informacjami odnośnie przysługujących im uprawnień w stosunku do odbioru zużytego sprzętu, a co za tym idzie może naruszać zasady gospodarowania zużytym sprzętem”. Strona podsumowując swoją argumentację poinformowała, że „wykonała punkt 1 art. 37, a następne dwa jej nie dotyczą bezpośrednio, więc szkodliwość jej czynu jest znikoma”. Utrzymywała również, że najważniejszy wymóg ustawy został przez nią spełniony, gdyż klienci mają możliwość pozostawić nieodpłatnie zużyty sprzęt, o co przecież chodziło ustawodawcy.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności, jak również ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowania obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy

zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność placówki którą prowadzi, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów, tym bardziej, że przedsiębiorca ten jest doświadczonym podmiotem gospodarczym i swoją działalność prowadzi (zgodnie ze wpisem w CEIDG) od czerwca 2006 r., czyli od ponad 15 lat. Podkreślić należy, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji dla klientów jest bowiem okolicznością całkowicie zależną od przedsiębiorcy.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że bez znaczenia w tym przypadku pozostaje fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte w trybie bezzwłocznym, jeszcze przed zakończeniem kontroli inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH. Z punktu zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, że w trakcie kontroli, wszystkie wymagane informacje, w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych. Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się, w prawidłowy sposób, odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienia im dostępu do informacji gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym, każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, skoro podjął się prowadzenia (wykonywania) tego rodzaju działalności, w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego/ elektronicznego który prowadzi, powinien umieszczać wszystkie wymagane informacje wymienione w art. 37 ust. 1-3 oraz 39 pkt 2 ww. ustawy, niezależnie od wielkości placówki czy też rodzaju oferowanego sprzętu czy też formy jego dostawy. Zauważyć należy, że w niniejszej sprawie przedsiębiorca wprowadził poinformował w e-mailu z 17 sierpnia 2021 r. o uzupełnieniu brakujących informacji, jednakże nastąpiło to dopiero w następstwie przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, podkreślić należy, że podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w toku kontroli.

Prezes UOKiK po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, stwierdził również, że nie sposób podzielić stanowiska przedsiębiorcy i uznać, że decyzja zawiera błędy formalne oraz informacje niezgodne z Protokołem kontroli. Organ drugiej instancji nie dopatrył się nieprawidłowości w treści decyzji, jak również niespójności w odniesieniu do informacji przedstawionych w Protokole kontroli. Zaznaczyć należy, że powinnością organu kontrolującego jest zweryfikowanie, obok innych ustawowych obowiązków przedsiębiorcy, czy określony podmiot przestrzega obowiązki wynikające z ustawy o zużytym sprzęcie i w jakim stopniu jest on realizowany. Mazowiecki WIIH, zgodnie z przysługującymi mu kompetencjami, w toku kontroli sprawdził, czy dystrybutor przestrzega obowiązki wynikające z postanowień art. 37 oraz art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Szczegółowe ustalenia przedstawił w Protokole kontroli. Organ ten stwierdził nieprawidłowości w zakresie tzw. „*obowiązków informacyjnych*” określonych w art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 tejże ustawy, a więc wyłącznie w tym obszarze. Dystrybutor sprzętu zgodnie

z założeniami i wymaganiami ww. ustawy powinien m. in. prowadzić bezpłatny odbiór zużytego sprzętu, rozumiany obowiązek - konkretna czynność przyjmowania zużytego sprzętu. Jak wynika z akt sprawy (a w szczególności z Protokołu kontroli na stronie 2 oraz oświadczenia pobranego w dniu 16 sierpnia 2021 r. od osoby upoważnionej do reprezentowania firmy KASAND) przedsiębiorca prowadzi taki odbiór sprzętu, w stopniu takim na jaki pozwalają mu warunki lokalowe. W zakresie obowiązków związanych z odbiorem i (przyjętym przez przedsiębiorcę) sposobem przyjmowania sprzętu organ nie wniósł zastrzeżeń. Prezes zauważa przy tym, że oprócz tego na dystrybutorze spoczywa również istotny, dodatkowy obowiązek należytego i wyczerpującego informowania klientów o uprawnieniach w zakresie zbycia zużytego sprzętu oraz o wyznaczonych miejscach, gdzie taki sprzęt może być oddany, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, a więc wspomniany wyżej obowiązek informacyjny, który polegać ma na umieszczeniu w widocznym miejscu sklepu właściwej wywieszki dla klientów. Organ drugiej instancji zaznacza, że w treści decyzji Mazowiecki WIIH (zob. strona 1-2 uzasadnienia) wyraźnie wskazał na naruszenie tychże obowiązków informacyjnych, których nie dopełniła strona, a mianowicie: „W toku kontroli w należącem do przedsiębiorcy sklepie ... w Łosicach stwierdzono niewykonanie przez dystrybutora sprzętu obowiązków informacyjnych tj.:

- *brak podania informacji o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,*
- *brak podania informacji o nieodpłatnym odbiorze zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,*
- *Brak podania informacji o nieodpłatnym przyjęciu w jednostce handlu detalicznego lub jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych przez dystrybutora prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych,*
- *brak umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.”*

Co więcej, w Protokole kontroli (zob. strona 2) podano również jakiego konkretnie rodzaju naruszenia dopuścił się przedsiębiorca, tj.: „W toku kontroli stwierdzono, że w punkcie sprzedaży (sklepie) w miejscu widocznym dla klientów przedsiębiorca nie uwidoczniał informacji w zakresie, o którym mowa a art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie (...)” i dalej: „W sklepie w miejscu widocznym dla klientów brak było uwidocznionej informacji

o punktach zbierania zużytego sprzętu (...)", co również świadczy o braku wymaganych informacji.

Podkreślenia wymaga fakt, że umieszczenie (wywieszenie) informacji określonych w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 w brzmieniu takim jak przewidziano w ustawie o zużytym sprzęcie, należy do obowiązków przedsiębiorcy, niezależnie czy informacja dotyczy go bezpośrednio lub go nie dotyczy. W niniejszym przypadku zadaniem, jak też obowiązkiem przedsiębiorcy było zamieszczenie w placówce, którą prowadzi, tj. punkcie sprzedaży ... w Łosicach, ww. treści w analogicznym brzmieniu jak przewidział ustawodawca, ponieważ jest to wymagany prawem zapis, a jego zastosowanie w praktyce nie zależy od interpretacji własnej. Tak więc, przykładowo, jeśli określony dystrybutor prowadzi jednostkę handlu detalicznego o powierzchni mniejszej niż wspomniane wyżej 400 m² (podobnie jak skarżący przedsiębiorca) zajmującej się sprzedażą sprzętu elektrycznego i elektronicznego, to powinien on umieścić informację - określaną przez przedsiębiorcę mianem „kartki” - w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, która ma za zadanie uświadamiać klientów, że w większym sklepie mają możliwość pozostawienia tzw. *drobnego*, zużytego sprzętu. Wywieszka informacyjna ma zarówno prawidłowo poinformować klientów o możliwości oddania zużytego sprzętu, jak też wskazywać im konkretne adresy, placówki gdzie taki sprzęt mogą pozostawić. Ponadto, obowiązki informacyjne o których mowa, podane w formie przekazu ustnego, nie mogą być uznane jako czyniące zadość przepisom ustawy o zużytym sprzęcie, ponieważ ustawa ta nie przewiduje/ nie dopuszcza takiego sposobu informowania klientów. Podsumowując powyższe kwestie związane z obowiązkiem informacyjnym Prezes UOKiK zaznacza, że interpretacja strony (dodać należy, iż jest to interpretacja własna przedsiębiorcy) w żaden sposób nie dowodzi, że decyzja zawiera opisy stanu faktycznego niezgodne z Protokołem kontroli bądź nieprawidłowości w kwestii ustaleń poczynionych przez Mazowieckiego WIIH. Wydana decyzja nie została dotknięta wadami, a przedstawiony stan faktyczny nie budzi zastrzeżeń organu drugiej instancji.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że w pełni podziela argumentację Mazowieckiego WIIH którą zawarł przy ocenie stopnia szkodliwości naruszenia, na stronie 6 decyzji, a którą usiłuje podważyć strona. Wbrew opinii strony, brak wymaganych informacji - rzetelnie opracowanych/ aktualnych wywieszek - odnośnie przysługujących konsumentom uprawnień w stosunku do odbioru zużytego sprzętu pozbawiał ich prawa do podjęcia korzystnej dla nich decyzji w zakresie wyboru sposobu i miejsca utylizacji zużytych sprzętów, naruszając tym samym podstawowe akty prawne ustanowione w celu ochrony środowiska i właściwego postępowania/gospodarowania odpadami. Konsumentom dokonującym zakupów u tegoż dystrybutora powinni mieć zapewnioną jednocześnie możliwość nie tylko pozostawienia zużytego sprzętu tego samego rodzaju (co akcentuje również przedsiębiorca), ale również uzyskania wyczerpującej wiedzy odnośnie istnienia i lokalizacji punktów odbioru zużytego sprzętu, a takowe nie zostały im wizualnie i jasno przedstawione. Taką wiedzę mogli uzyskiwać dopiero po skierowaniu zapytania do sprzedawcy sklepu (w formie ustnego przekazu), co jak ponownie podkreśla organ, nie stanowi zadość wymaganiami obowiązujących przepisów związanych ze zużytym sprzętem.

Skarżąca w odwołaniu podała również, iż nigdy nie była kontrolowana przez Delegaturę w Ostrołęce Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, jak zostało to zapisane w decyzji. Odpowiadając na powyższe, organ drugiej instancji po analizie akt sprawy stwierdził, że decyzja (nr PO.216.ZSE.12.2021.DB) z dnia 14 października 2021 r. nie nosi znamion wadliwości, lecz zawiera jedynie błąd pisarski polegający na podaniu nieprawidłowej delegatury kontrolującej przedsiębiorcę (zamiast Delegatura w Siedlcach wpisano Delegatura w Ostrołęce). Organ w przypadku stwierdzenia omyłki lub błędów pisarskich ma możliwość prostowania takich omyłek na podstawie art. 113 Kpa. Jak wynika z akt sprawy Mazowiecki WIIH postanowieniem (nr PO.12.OM.1..2021.DB) z dnia 5 listopada 2021 r., sprostował oczywistą omyłkę pisarską. Prezes UOKiK zauważa przy tym, że organem właściwym wydającym decyzję był Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Warszawie, jak wynika z sentencji decyzji, a zatem zarzut strony w zakresie omyłki pisarskiej pozostaje bez wpływu na wynik sprawy.

Organ drugiej instancji nie podziela także poglądu strony jakoby naruszenie przez nią przepisów miało charakter „*znikomy*”. O znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny (np. brakowałyby tylko niektórych zapisów). Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z dokumentacji zebranej przez inspektorów WIIH w Warszawie Delegatura w Siedlcach wynika jednoznacznie, że skarżący przedsiębiorca nie zamieścił żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 13) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie. W konsekwencji powyższego, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. Zatem, w opinii organu drugiej instancji w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonego na niego obowiązku wynikającego z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie. Prezes UOKiK podkreśla, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, poprzez dostęp do informacji gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. Przekazanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu również jest bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu prowadzonej działalności powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji informuje, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189 f Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4, a ponadto w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie, co nie pozwala

uznać, że waga naruszenia prawa była znikoma. Tym samym, przestępka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można natomiast uznać przestępstwo dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże przestępki te muszą być spełnione łącznie. Ponadto, organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli.

Nie została również spełniona przestępka zawarta w pkt 2 art. 189 f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Przechodząc do wniosku strony o uchylenie decyzji w całości (odstąpienie od wymierzenia kary), Prezes UOKiK stwierdza, że nie widzi również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie. Obowiązujące przepisy ustawy o użytych sprzęcie przewidują możliwość od odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przestępki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przeprowadzona w dniu 16 sierpnia 2021 r. kontrola w sklepie ... w Łosicach wykazała bezspornie, że doszło do naruszenia przepisów, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym. Fakt ten potwierdzają ustalenia kontroli zawarte w Protokole kontroli, podpisanym przez osobę upoważnioną przez stronę. Do Protokołu strona nie wniosła uwag, co czyni dokument ten niezbitym dowodem w sprawie. Zastany w trakcie kontroli sklepu stan faktyczny, a więc brak w widocznym miejscu wywieszek informujących o możliwości odbioru użytego sprzętu oraz punktach odbioru tego sprzętu, dowodzi braku należytej dbałości przedsiębiorcy w zakresie umieszczania obligatoryjnych informacji o użytych sprzęcie, w placówce handlowej którą prowadzi. Przedsiębiorca nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Organ ponownie podkreśla, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji dla klientów zależy wyłącznie od przedsiębiorcy. Zły stan zdrowia lub niepełnosprawność strony (potwierdzone załączoną do akt sprawy

dokumentacją medyczną), których nie kwestionuje organ, nie dowodzą, że strona nie miała żadnego wpływu na powstałe naruszenia. Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, działania przedsiębiorcy wspomagały/wspierały inne osoby, tj. mąż oraz pracownik zatrudniony w charakterze sprzedawcy. Zauważyć należy, że przedsiębiorca przebywał w szpitalu w dniach: 12-14 grudnia 2019 r.; 22-26 maj 2020 r., 12-14 października 2020 r. oraz 18-30 grudnia 2020 r., a więc w okresie wcześniejszym niż przeprowadzona kontrola, która miała miejsce dopiero w połowie sierpnia 2021 r. Zaznaczyć należy również, że pomimo niezadowolającego stanu zdrowia Przedsiębiorcy, placówka prowadziła działalność gospodarczą, co oznacza, że odpowiadała również w tym czasie przed organami administracji państwowej za rzetelne i należyte wykonywanie obowiązków. Okoliczności powyższe nie mogą stanowić więc usprawiedliwienia strony wobec nieprzestrzegania przepisów dot. zużytego sprzętu. W związku z tym Mazowiecki WIH zasadnie nałożył karę pieniężną za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylecia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania czy też podstaw do zmiany decyzji polegającej na odstąpieniu od zastosowania sankcji i poprzestania jedynie na pouczeniu.

Jednocześnie, Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, dokonał również właściwej analizy przestępstw zawartych w art. 189 f Kpa oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, wymierzając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Należy nadmienić, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tejże ustawy i jest proporcjonalna wobec zaistniałego naruszenia.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja (nr PO.216.ZSE.12.2021.DB) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 października 2021 r. (nr akt sprawy: DS.8361.141.2021) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na

wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/